

# PLÀNOL DEL RECORREGUT



A. Boquè y J. Salafranca (novembre del 1999) (maig del 2004)  
Mapa Comarcal de Catalunya 1:50.000 (ICC)  
Traçat cartogràfic amb GPS i fotos: Josep Salafranca



VISTA DE ROCACORBA I EL BOSC DELS VOLTANTS

## ITINERARI:

La Febró - Camí antic de Prades - Rocacorba  
Font del Cap del Pla - Barranc de Vinarroig - La Febró

Aquest recorregut fa uns sis quilometres amb un desnivell màxim de 220 metres entre el poble de la Febró i la font del Cap del Pla. Comença per l'antic camí a Prades en el que es poden apreciar els ribassos i la solidesa de la construcció, que no s'ha pogut resistir al "deport" motoritzat. Acaba pel feréstec barranc de Vinarroig passant per l'aiguabarreig amb el riu Siurana. Si teniu un matí trencat i sou pels voltants de Prades, aquesta és la vostra excursió. Cal portar calçat adequat, algun aliment, capelina per si plou i aigua que podem reposar a la Febró i a la Font del Cap del Pla.



Grup Excursionista del Camp de Tarragona



Grup Excursionista del Camp de Tarragona

Venint en cotxe de Reus cap a la Febró i passat el pont sobre el Siurana, podem entrar al poble i començar l'excursió allí o seguir en direcció a Prades i uns cent metres davant, a l'esquerra entrar en la rotonda just davant del cementeri: aquí podem aparcar els cotxes i és el punt on comença la descripció de l'excursió. Creuant la carretera a Prades i al front mateix, hi ha un sender que puja cap a la dreta vorejant un marge alt i que cal seguir ja que estarem en l'**antic camí de la Febró a Prades**. Se segueix el sender pel seu traçat. Als pocs minuts trobem un esglaó de roca que sembla que barre el pas i invite a girar per la dreta. No feu cas, seguiu per l'ample camí de pedres fins tornar a creuar la carretera, tenint al front l'entrada del mateix sender. De fet la carretera trenca dos trams rectes de l'antic camí, raó per la qual els trams trencats queden enfrontats. Quan hem creuat la carretera per segona vegada, durant uns quants metres el terreny és malmès degut a les motos. Caldria passar per una variant que hi ha per la dreta, que ens estalviaria un tros de camí quasi intransitable. A poc, el camí esdevé carreter i conserva indicis dels ribassos, marges i algunes alzines que donen idea de la solera de aquest camí. Tornem a trobar la carretera a la nostra dreta, però el sender no la creua sinó que va paral·lel fins que, a pocs metres divergeixen i el nostre camí esdevé pista ampla i en tres minuts creuant el gual d'un torrent, veiem un paisatge esplendorós: En primer lloc sobre un crestall de roques, s'albira una capelleta cisellada sobre la roca i protegida amb una reixa de ferro. L'imatge és coneguda en La Febró com la **Verge de Rocacorba**. Als peus de la cresta de la capelleta, hi ha un altar on se celebra missa el 12 d'Octubre de cada any. A la nostra esquerra i front a l'altar hi ha els bancs d'obra que acullen als fidels i també als excursionistes que volen descansar i contemplar l'indret. A la dreta del camí, hi ha una placeta que pel seu front ens porta a un sender que segueix fins el **Coll de Capafonts**, connectant amb el GR que passa pel **Picorandan**. Al front tenim l'**Estret de Rocacorba** que ja no és estret, ja que des d'aquí fins a la carretera, s'ha construït una ampla pista. Creuem el gual d'un ull de barranc que tributa al de l'**Avellanar** que és com es diu el de **Vinarroig** en la seua part baixa. En aquest punt, som a poc mes d'un quilòmetre des de l'eixida. El camí segueix dirigint-se cap un cingle que a la seua carena presenta una mena de pilons de roca. El conjunt d'aquest rocam i els seus pilons, que perfilen el camí, és lo que es coneix com la **Rocacorba**. El camí ara és ample i pendent, travessant un bosc ufanós, que ens va situant a l'alçada dels pilons, i al final de la pujada, en la **Colladeta de la Rocacorba**. Ara el traçat planeja, endinsant-nos en suau pendent en el **Pla del Xiulet** per la vessant

esquerrana d'un barranc amb el llit de roca i tributari del de **Vinarroig**. En aquest punt portem uns dos quilòmetres des del començament. El sender originàriament passava pel llit del barranc, però s'utilitza la pista que queda a l'esquerra per comoditat. En arribar a un replà trobem una bifurcació de camí carreter per l'esquerra que ens portaria a un planet sense eixida. Nosaltres hem de seguir la pista ampla. A pocs metres trobem altra bifurcació d'una pista per l'esquerra que baixaria fort pel curs d'un barranc i que escurçaria sensiblement el nostre recorregut. Seguim per la pista ampla i en un minut arribem a la carretera de **La Febró a Prades** i que seguirem per la nostra esquerra i per l'esquerra de la carretera d'acord amb les normes de trànsit (si anem en grup hem de circular en fila i amb molta cura ja que la carretera no té vorera d'emergència). Al cap d'uns vuit minuts arribem a la **font del Cap del Pla**, el punt culminant de la nostra excursió (943 m). Cal revisar la situació d'aigua a les motxilles. De la font, arranca una ampla pista forestal direcció a **Siurana**. Creuem la pista perpendicularment i entrem en un pas ample al costat d'una bassa. A uns vint metres i al terra, veiem sobre una roca que ens queda per l'esquerra del camí una senyal del PR-6 (groc i blanc). Contem dotze passes i a la dreta trobem una fita de pedres a l'entrada de la senda que seguirem per les marques de PR que encara es conserven bastant bé. A dos minuts aproximadament, passem pel costat de les restes d'una cabana de pedra. Seguim la senda davallant i en uns deu minuts més després, havent seguit el llit del barranc, eixim a una pista ampla que tornarem a deixar en poc més d'un minut. Cal estar al tant de les senyals del PR. Als cinc minuts d'entrar a la senda arribem al gual del barranc que creuem seguint ara per la vessant dretana i sortint novament a pista, senda, pista i novament senda. Les pistes, que són posteriors als senders, els tallen en varis punts del seu traçat. Aquesta segona entrada de sender que agafem des de la pista, ens condueix en cinc minuts a un collet picat en la roca, per tal de donar pas planer. Poc després, trobem un desnivell com un gran esglaó. Aneu per la dreta, buscant la baixada assequible i seguint el traçat fressat del camí fins arribar a una bifurcació. Per la dreta aniríem cap els **Masos de Galceran** pel **coll de les Torres** (torres d'electre) o dels Masos. El nostre camí va per l'esquerra a tocar el vell pal indicador sobre uns esglaons de roca. Creuem el gual del barranc pel seu aiguabarreig al **riu Siurana** i pugem per la pista cimentada que aboca en la **Febró**, travessant el poble pel davant de l'Hostal, de l'Ajuntament i de l'Església, seguint pel carrer de Prades de forta pujada fins arribar al cementeri on començarem l'excursió.

